

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 — —
 Negyedévre . . . 1 — 50 "
 Egy hónap . . . — 50 "
 Egyenként árá 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nadosy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 azétkülönböztetőre vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szerkesztéséhez
 illető minden közlemény
 intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adódnak.
 —
 Hírdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadók még
 valamennyi könyvkereske-
 dében.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utoda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér) Böhm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedésükben
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadók.

Az adó kivetése.

(H.) Soha sem volt kellemes dolog: adót fizetni! Hanem hát hiába, abból a kényszer-helyzetből, hogy az állam szükségleteinek fedezésére anyagi viszonyokhoz mérten áldozni ne legyünk kénytelenek — kievickézni nem fogunk soha!

A józan gondolkodású egyének így körülmények között az adófizetést nagyon természetesen is találják; legfőkébb az adók kivetése, továbbá az arány helyes megállapítása szempontjából szokták olykor-olykor észrevételeiket hallatni.

Hanem a józan gondolkodású egyének is elvesztik a hideg vérüket, mikor velük szemben — kik pedig hajlandók becsülettel megfizetni az adót — ép az arány megállapítása körül oly impertinensül magas, aránytalan és méltatlan kulcsot alkalmaznak, hogy az tovább elviselhetetlen.

Tudunkkal az ország több helyén történik olyas visszaélés, mely az illető polgárokat arra kényszerítette, hogy a kormánytól a légerélyesebb hangon követeljék ez állapot megszüntetését. Természetesen Pécs városa sem maradhat ki az eféle igazalomból. Neki is van szerencséje az adók körül oly tapasztalatokhoz, melyek mélyen elkedvetlenítők.

Megtörtént a III. oszt. kereseti adó kivetése, a lajstrom közszemlére van kitéve a városi adóhivatalban s azt szemléli is most a fél város, már t. i. a kiket egészen közelről érdekel az a lajstrom.

S már is oly elkecseregett hangu fölszólalásokat hallunk városszerte, melyeket figyelmen kívül hagyunk, avagy a mindenemű adó ellen való stereotyp zúgolódásnak vennünk nem lehet.

Nem — ez az általános följajdulás egészen más természetű, mert az nem pusztán az adó ellen szólal föl, hanem az égbe kiált elkecsereedésében az adó-kivető bizottság eljárása ellen, mely az adónak és pedig éppen a szóban forgó harmadosztályú kereseti adónak hallatlan mérvű fokozását vonta maga után, elannyira, hogy — a mi szinte hihetetlenül hangzik — nemcsak száz és kétszáz perccenttel, de van rá eset, hogy hatszáz, nyolcszáz sőt egész ezer perccentig csigázták az adót. S e fölött érzett és valóban nem is csodálható elkecsereedés nagyon sokaknál azt a kétségbeesett s komolyan hangzóttalhatározást szülte, hogy inkább fölhagynak, mert kénytelenek is fölhagyni akként sujtott keresetmódjukkal vagy — a mit szintén szelében hangoztatnak — hogy elhagyják üzletükkel magát e várost is, semhogy kitegyék magukat és családjukat a biztos pusztulásnak!

Ez a fölháborodás tehát nem közönséges, nem a megszokott minden napi, ez rendkívüli, a melylyel számolni kell, a melylyel számolni kell a pénzügyeket intéző közegnek, a ki magas állású, kényelmes irodájában, ép oly kényelmes gondolkodásmódjával ezt a fölháborító, vért lázó adómeleést elkövette. Mert hogy ezt az elviselhetetlen adóprést nem onnan

fölről, hanem itt egészen mellettünk levő egyéniségek kezelik, az kiviláglik a következőkből.

A pénzügyminiszter a költségvetési vita alkalmával s az azóta ismételve tett több nyilatkozatában oly pozitív ígéretek tett, melyről evidens volt, hogy megnyugtató hatásra voltak szánva. A miniszter határozottan megígérte az adózók körülményeinek méltányosabb figyelembe vételét. A harmadosztályú kereseti adó kulcsa rendkívül magasra van szabva; ezt a miniszter s az egész pénzügyminiszterium irányt adó tagjai is elismerik s csak azt hozták föl megokolásul — a mi különben eléggé sértő és igaztalan — hogy abból a foltévésből állapították meg ily magasra, mert az ez adóval terhelt polgárok, úgy is el fogják titkolni. De azt is elismerték a pénzügyminiszteriumban, hogy az állampolgárok egynemelyikét jövedelmük eltitkolására éppen ez indította, hogy ez adó kulcsa túlságosan van megállapítva. A kulcs leszállítása — a mi különben tervben is van — az igaz bevallásokat s így az adó nagyobb jövedelmezőségét vonja maga után. Ezt is belátták és elismerték ott fenn a pénzügyminiszteriumban.

De nem ismerik el a pénzügyigazgatóságok, nem ismeri el a mi saját külön pénzügyigazgatóságunk sem, sőt még a pénzügyminiszteriumnak ez ügyben hangoztatott princípiumát sem ismerik el, illetve értik meg, melyet pedig azon határozott nyilatkozattal kötött össze, hogy egyenes utasításba fogja adni alan-

A „Pécsi Figyelő“ tárcaja.

Ne tovább! . . .

— Irtá: Aggteleki U. Ferencz. —

Borítsunk sürt fátolyt a nap fényes arezára, állítsuk meg a földet körtutásában, mérgezzük meg a levegőt, rontsunk meg az oxigént, forgassuk föl a világrendet, hogy megállapodás történjen a természetben; hogy szüneteljen a rohamosan fejlődő művelődés; hogy visszaessek minden az ősi állapotba, mert eljutottunk már a művelődés ösvényén ama pontig, a hol a visszavonás, a néptesten tragikumuk kezdődik.

No, mit nevetnek? Tan azt hiszik, hogy elég naiv vagyok a csoda-kort megbámulni? — Szeretem természetesen tartani e fejlődési rohamot. Az általános művelődés nem ejt kétségbe, de a jelek arra intenek, hogy ne tovább, mert itt a világvége.

Nem akarom olvasóimat bosszantani vak tüzi lármaival. Am beszéljenek a tények.

A kertben üldögtünk a feleségemmel. Ő horgolt, én meg fölolvastam. Később a szobába ment; kézimunkáját pedig a széken hagyta. A macska — nagy lévén beúna a tudás vágya

— szakszerű vizsgálat alá veszi a munkát s jó kedvűvel itélve: meg lehetett elégedve nóm munkájával. De az én macskám nem fölülletes szaktudós, a ki a külsőségeknél megállapodik; oknyomozó hajlamainak nem tudva ellenállni: részeire kezd bontani a befejezéshez közel fokított.

Hazamál az állatok — elragadva a kor művelődési áramától — a tudás terén valósgos nemes verényt fejtenek ki. A kis kutyaiban is fölebredt a feltés ördöge s nehogy a macskának értelmi köre, az ő tudás-anyagának rovasára szélesbüljön: szüneten hozsalat a vegy-bontáshoz s oly vegyi proccessust idéznek elő, hogy feleségem munkájából nem maradt egyeb a ezérna-foszlanýoknál. És én gyönyörködve szemlélem e művelődési iskolát.

De az én kis feleségem más véleményen volt.

— S te ezt ily egykedvűen szemléled? — mondá nehezletéssel. — Az én fáradságos munkám ily elpusztulása fölött örülni is tudsz?

— Kedvesem! — mondán békéltetőleg — vajjon tehetek-e én róla, hogy állatainkban oly nagy hajlam van a tudásra? Csak nem korlatozhatom őket önművelődésükben! Törvény-kodexünk modern szelleme, az azt atléngő nagy

szabadelvűség ezer módot nyújt az állatoknak, hogy megsértett önrendelkezésük joguk orvoslását keresve megnyerhessék. Titulus van rá: „A személyes szabadság megsértése.“ Elvégre az állatok sem maradhatnak el s ha a korral nem tartanak: nem tudnak megélni. Ha e két állat elajajtatja a kézimunkát: bizonyára kötő-iskolát fognak nyitni s légy meggyőződve, hogy a világ még esodalkozni sem fog fölötté.

A jó asszony örlémesen végig hallgatott; de tekintetéből az tüveltem le, hogy vagy az állatokat tartja természetfölöttieknek, vagy engem bolondnak. Mult az idő, elkecsült az új fokított is s mi napirendre térünk a mult nagy eseménye fölött. Egy alkalommal a gazdaságból hazaérkezve — majd hanyat vágtam magamat, látva, hogy nagy szorgalommal apolt virágos kertecskében a ludak barbár módra eszák a fakadó virag-palántákat, a tyukok, mint megannyi bánnyas, a harmattól nedves földet kaparják, nem kimélve a gyenge bajtasokat, — a sertés meg nagyuri kenyelemmel s tudós pófát vágva — kegyetlen pusztítást visz véghez a gypszegegyben s mindazt az én feleségem egykedvűen szemléli.

— Mit jelentsen ez? — kérdém elfojtott keserűséggel.

tos közegeinek s az ez ellen durván vétőkkel éreztetni fogja eljárásuk következményét.

Nos hát éreztesse most a pénzügyminiszter az ő utasításai ellen durván vétő alantós közegével nemes haragját. Mert ha ő kimondta, hogy utasítást küld alantós közegeinek, akkor azt el is küldte s alantós közegei mégis ilyen botránysos eljárást követtek el az adózó polgárokkal szemben.

Ime világos, hogy a pénzügyigazgató-ságok minden olyan hangu utasítás nélkül, mely az adónak ily mérvű fölemelésére czélzott volna, a maguk bürokratikus vakbuzgóságukból kokcázatták meg e méltánytalanságot csupán azért, hogy minél nagyobb eredménnyel dicsekedhessenek oda fínt s ennek révén kitüntetés és előléptetést eszközöljenek ki a maguk számára.

Tehát ezek a hivatalos akták közt bujkáló penészszagú lelketlen stöberek, kik nem néznek sem Istent sem embert, hanem csak önmagukat, önmaguk és talpnyaló alattvalóik által bálványozott én-jüket, a kikben nemcsak lélek nincs, hanem hivatásukra való tudományuk sincs a pénzügy s a nemzetgazdaság terén, mert különben tudniok kellene, hogy az általános üzletpangás közepett lehetetlen, hogy az adó alapját képező jövedelem nagyobb legyen, a kikben azonban csupán egy van, egy ideál: a „számárlétra“ és az a szolgai buzgóság, hogy ennek a számárlétrának néhány fokát átugorva a magasabb létrafokra kapaszkodhassanak föl — ezek az adózó polgároknak a folytonos munkától és az amúgy is roppant súlyos állampolgári terhek alatt meggyöngyedt hátán akarnak följutni az ő ideáljuk magasabb polczára; ezek es ezek verejtékes munkájának gyümölcsseit zsarolják el azoktól — igaz — nem közvetlen maguk számára, hanem — a mi annál kellemetlenebb — csupán egy fölöttük álló egyén elismerésére számítva. Mit törődnek aztán ők azzal, hogy ezt a miniszteri kegyes vállvergetést ezek és ezek ajdulása, anyagi kára, sőt bukása követi!

Olyan prototypusa ez a szolgálalkúság-

— S te nem is örülsz e tudás-vágyának? — viszont kérdé nőm, karjait nyakam köré fonva. — Nézd kedvesem — folytató — ez mind műkertes. Sajnáltam bár szép rózsáidat; de eszembe jutottak a büntető kodexek s ama paedagogiai nézeted, hogy az alapos tudás kulcsa az elemiség, az oknyomozás, a részbonthatás stb., mely hajlam ezen állapotban természet-szerűleg s nem kis mértékben van kifejlődve s a mely nemes tulajdönt feltem nyilvánulásában hátráltatni. Hja! korunk művelődési aramlata! Az állatok sem maradhatnak el, haladniok kell a század művelődésével s ha ma holnap e tudványókból jeles műkerteszek nevelődnek: a fölvilágosodott világ nem fog álmelkedni fölötté. A kutyából és macskából lehet kézimunka-tanító, a sertésből, ludból és tyúkból kertész, a kecskéből meg akár akadémikus.

A kis feleség pompásan argumentált s nekem bele kellett nyugodnom. De egy idő óta valóságos forradalom moraja zúg bűg a levegőben. A vén — akarom mondani a nem fiatal asszonyok összedugják fejüket, titkos értekezleteket tartanak, ajátatosan lesütik szemüket, gyakran keresztet vetnek s nem ritkán mondják, hogy: „Uram, ne vigy kísértetbe!“ A tudós férfiak pedig komoly arcot vágva, egy egy

nek, a minőt csak más szolgálalomból ideportált hivatalnok-szellem volt képes évek során át a mi hivatalos orgánizmusunkban megteremteni.

Csakhogy ez ellen nem a pusztá föl-jajdulás, a magában elnyomott keserv, az elfojtott siránkozás az orvosság! Ez ellen más a teendő!

Az ország nagyon sok városában látunk hatalmas mozgalmakat, hallunk erőnyilatkozatokat, melyek a pénzügyminiszterium felé gravitálnak, a hol már is nem eredménytelenül hangzottak el a méltányos panaszok. Egyik városban népgyűléseztek, másikkban kérvényt és deputációt menesztettek, ismét máshol az adókövető bizottság nyíltan kélőszönt a tisztségről, nem akarva kezét beszennyezni az adóprés brutális továbbcsavarásával.

A mi városunk adófizető polgárainak is nagy részét földig sújtja a kivetett adó. Nekik is tenniök kell, ha azt nem akarják, hogy fejüket majdan még a mostaninál is súlyosabb igába szorítsa a pénzügyi hatóság. Alljanak össze, törvényadta jogaikat érvényesítsék ott, a hol a jogokat respektálni is tudják; az adófölszólalási bizottság pedig tegye meg becsületbeli kötelességét és szálljon erélyesen szembe a polgárokon megkísérlett brutalitással! Mi pedig polgárok legyünk ébren és ne vigyük a bőrünket magunk a vásárra!

Előfizetési fölhívás.

A „Pécsi Hírlap“ és a „Pécsi Figyelő“ egyesülése óta körülbelül egy negyed év telt el, mely idő alatt meggyőződhettek t. előfizetőink, hogy ezen egyesülés által oly lapot kapnak, melylyel tartalomra, jól értesülésre, megbízhatóságra és olcsóságra egy vidéki lap sem állja ki a versenyt.

Kérjük tehát az eddigi t. előfizetőinket, hogy lapunkat előfizetéseikkel továbbra is pártolják szíveskedjenek s a mennyire lehet, azt körükben ajánlják és terjesszék.

Lapunk előfizetési díja:

fél évre 3 frt —
negyed évre 1 „ 50 kr.
egy óra — 50 kr.

Tisztelettel

a „Pécsi Figyelő“
„Pécsi Hírlap“
kiadóhivatala.

kutyát, macskát, vagy épen egy halacszot szorongatva bámolnak a tükörbe, mintha hasonlatosságot keresnének, vagy ama talány megfejtésén törnének a fejüket, vajjon nem-e ők az állatok s viszont az állatok nem-e valami elvont lények s akadt már olyan is, a ki ezen álméltamorfozisanak hitelt adva: sertés-óiba záratta magát és ott hizlalódik, a sertés pedig a barsony pamlagon nargéléből eresztí a bodor füstöt. S vajjon mi okozta e roppant darwinizmust?

Küttött nálunk — illetve a marhákon — a száj- és köröm-betegség. A tudós állatorvos 30 napos zárlatot rendelt. Tehát nem szabad kihajtatni. De az én tehenem már rég meggyógyult s én a nagy kertbe erős duczokat verettem le, vastag kötéllel kikötöttem a tehenet: hádd legeljen.

De ez az atkozott állat — nagy mértékben lévén benne kifejlődve a jó izlés — elszakítja a kötelet s neki megy a korai kukoriczának s nem hagy belőle egy szálát sem.

Volt riadalom! A kis feleség le akarta főzni az egész hotvolót, hogy ő produkálja az első kukoriczát, — a vendégeket is beinvitálta már s uramfia: e lelketlen állat leves előtt befalja a konfektet.

H I R E K.

— (A vidéki gazdaközönséget)

— tekintet nélkül arra, vajjon olvasó-e lapunknak vagy sem — tisztelettel főkérjük, a gabona állásáról, a természere való kilátásokról, esetleg természetveszedelmekről és nagyobb károkról hét-ről hétre szíveskedjenek lapunkat értesíteni. Ez által — ha minél nagyobb kiterjedési körből érkeznek hozzánk hiteles tudósítások — kölesönösen tudomást szerezhetnek vidéki gazdáink a más környékeken levő állapotokról, a mely tájékozás, hogy fölöttébb fontos a gazdára nézve, magyarázunk sem kell. Tudósításokat levélben vagy egyszerű levelező-lapon köszönettel fogad a

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősége.

— (Miniszteri leirat a kir. tábla épülete ügyében.) A múlt het vegeen érkezett le a város közönségéhez az igazságügyminiszter leirata, melyben jótárgyasat fejezi ki a kir. tábla fölterjesztett épület-tervezetere vonatkozólag. Azonban pár föltételt is szab ki e leirat, közöttük azt, hogy az épület f. é. november hó 1-éig teljesen kész legyen az átadásra, hogy a bolt-beletek rövid időre fölbonthatók legyenek s hogy az atalakítási költségeket teljesen a város viselje. Ezenkívül a miniszterium bármely az építkezés körében fölmerülhető kérdésre nézve Savel Kálmán tszki elnököt nevezi ki meghatalmazotyjául.

— (Az ujonnan fölszentelt papok.)

Ak a folyó évben kerültek ki a helybeli papnevelő intézetből, a legközelebbi napokban tartják új miséjüket, még pedig: Allaga Gáspár f. hó 23-án a semináriumi kápolnában, Mosgai Sándor f. hó 29-én Szigetvárott, M und br ód Ferencz f. hó 29-én Pécsváradon, Rajczi János július 6-án Szegezárdon, Csernohorszky József július hó 6-án Viliányban, Paulay Ferencz július hó 6-án Laskafalun és Palkó István július hó 27-én Pecssett az Apaczak-templomában.

— (Katonai hírek.)

Sermónet Lőrincz I. oszt. kapitány elvegezen a törzstiszti tanfolyamot Bécsben, e hó 19-én jött vissza városunkba, hol ismét átvette az 52. gy. ezred zenekarának föllégyleletét. — Vesics Zivou I. oszt. kapitány hasonlóképp elvegete a törzstiszti tanfolyamot s az 52. gy. ezredből a Bécsben állomásozó 86. gy. ezredhez tetetett át.

De ez még semmi! Ép akkor lépünk be a konyhakertbe, a midőn a tehen, egy kitértett ujságban, a „Nemzet“-ben böngészett. Az első tekintetre a kukoriczaban tett kárt észre sem vettük. Meg voltunk hatva, hogy a mi tehenünk mily buzgó olvasója a „Nemzet“-nek. Ép arra a rovatra bantuk a tehen, a melyen Gajári elveri a port szegény Csanády bácsi hatán.

Hát kérem ez idezte elő nálunk a forradalmat. Sehogy sem akarják megengedni, hogy a tehenek kormányparti lapot olvassanak. Pedig hát bigyjék el, hogy az egészen azoknak való ujság. A böles tanács elrendelte, hogy a barmoknak külön — minden politikai árnyalattól ment szaklap szerkesztessék. Ebben a lapban védelmeznék hatalmas vezérekükben a barmok jogait és ostromoznak az emberek ember-telenségeit. A lap szerkesztését a falu bakterje vállalta el. Most azon fáradoznak, hogy megnyerjék Hermann Ottó kiadóknak.

E tényálláshoz csak annyit mondok, hogy állapotunk meg valahára, ne legyünk még okosabbak, mert ha már a barmok is tudósok, vajjon nem áll-e be a népek nagy bukása? Tehát ne tovább!

— **(A vízvezetési tervek.)** melyeket városuk képviselő-testülete a múlt hóban terjesztett föl a helygömbminiszteriumhoz véleményadás végett, úgy a tettyei malmok kisajátítási tervezet, melyre ugyanonnet várják a jóváhagyást, már a miniszteriumban az ilyen célokra szervezett vízvezetési osztály bírálata alá került. Nem sokára megtudhatjuk tehát, mi a véleményük e szakferfiaknak a tervekéről, melyekre vonatkozólag a mi képviselőtestületünk oly gyámoltalanunk mutatkozott.

— **(Sz. Iván éjjele.)** A tegnapi éjjele napon volt a ivari nagy csillaghullások esteje, a mikor földünk a nap körül bolyongó apró csillagokhoz egyik nagy raján ment keresztül. Igen szép látványt nyújt ilyenkor a csillagos égbolt, a mint e fénylő testecskék ezerszámra hasítják végig a sötét háttérrel. E csillaghullás estejét választották a pogány magyarok tűzaldozataikra, melynek emléke még mai napig is él a Dunán túl néhol a nép közt az u. n. szentiván-éji tűzünnepeben. Sz. Iván napját megelőző estén ugyanis az olyan falukban, hol e szokás még fennáll, minden tüzet, a mi csak található, eloltanak, hogy e régi tüzeket új tüzzel pótolják. Ez „új tűz” élesztése teljesen ősrégi mondon, vagyis különböző fafajoknak egymáshoz való dörzsölése által történik. Némely helyen kilenczféle fából készített nagy fakereket gördítenek az annak agyán keresztüloltó kőristárodnak, másból meg két ágásra fektetett rudat forgatnak a récsavart kötéll segítségével mindaddig, míg a fa tőle meggyullad. Ekkor azután száraz rőzsek tegek segítségével hatalmas tüzet csinálnak, melyből mindenki víz haza magának. Ez is, mint minden más népszokás, különböző babonákkal van összekötve, így a férjhez menni akaró leányok keresztülugrálják a tüzet, mi közben választottuk nevet mondják, a férfiak pedig hasonmest erőből tűzre kerekedtek futtatnak alá a hegyoldalról kődvessék neveit hangoztatva. A megmaradt parazon a pásztorok hájtják át esordáikat, hogy ez megővja azokat a dögvészölt.

— **(Az érettségi vizsgálat eredménye a főgimnáziumban.)** A helybeli főgimnázium VIII. osztályának hallgatói a lefolyt hét végén tették le az érettségi vizsgálatot, melyen a kormány kiküldöttéknél Simónyi Zsigmond kormányképviselő, továbbá mint főigazgató Pállér Kelemen ideiglenes főigazgató s a székesfehérvári főgimnázium igazgatója szerepelt. A vizsgálatra jelentkezett 30 tanuló közül 4 jelesen, 11 jól, 12 egyszerűen értettek nyilvánított s csupán 3 nem részesült abban a szerencsében, hogy a most emittet fokozatot valamelyikét is elnyerhette volna. A jelesen értek a következők: Bauer Gyula, Dujmovics Zsigmond, Reich Oszkár és Weidinger Jenő. — A vizsgálatokat vezető Simónyi Zsigmond és Pállér Kelemen innét Kaposvárra utaztak az ottani gimnázium érettségi vizsgálatainak vezetésére végett.

— **(Adó kivetés.)** Az 1895., 1891. és 1892-kéi évekre érvényesített III-ik osztályú kereseti adó kiszámítási javaslatokat előtűntetett lajstromok, június hó 25-től július hó 3-ig bezárólag a városi pénztári hivatalban közszemlére kitétek, a hol azok a hivatalos órák alatt betekintheők. A III-ik osztályú kereseti adónak megállapítása végett az adókövető bizottsági tárgyalások a városra nézve a városzhaz közgyűlése termében — a következők ide — sorrendben fognak megtartatni u. m. július hó 3-án. Az alkuszok, aranyművesek, aranyozók, asztalosok, csekok, allatorvosok és babák. Július hó 4-én. Babosok, badosok, bérkocsiosok, béltisztók, borbélyok és bogaruk. Július hó 5-én. Borkereskedők, borvambérlő és borkereskedők. Július hó 7-én. Bazáros, butorkereskedők, cseresepék, eszmiadik, cemenlapkészítők és cipészek. Július hó 8-án. Cipőkereskedők, czukraszok, czukorkagyáros, délytűmölés kereskedők, divatarusok, dohanytőzserék, csernyőkészítők, esztérgályosok, esztérgyárosok, edényárosok, élesztőgyáros, építéscsok, fehéremlősök. Július hó 9-én. Fakereskedők, fazekasok, fényképezők, fuvarosok, festekárulók, fogorvos, fordítalajdonosok, gabnakereskedők, gyárosok és gombkötők. Július

hó 10-én. Gözmalmosok, gypmester, gyógy-szereszek, hangszerekészítők, halárosok, harangöntők, harisnyakészítők, helypénzübréier, hentesek, italnérsi jogbréier, kalaposok és kaptafagyáros. Július hó 11-én. Kádár, karpitos, kávék, kéjbölgtyártók, ketekötők, disznúkereskedők. Július hó 12-én. Kereskedők. Július hó 14-én. Kereskedelmi iskola, kertészek, keztűsők, keményseprők, képfaragók, koesiggyártók, kolompárok, kovacsok, kőbányák és kőfaragók. Július hó 15-én. Koresmarosok. Július 16-án. Közvetvambérlő, könyvkereskedők, hönnykötők, kőszénárosok, kőszőrűsők, kőtelesek, közzjegyzők, lakatosok, lapkészítők, lapulajdonosok, lisztárosok, malmepítő, mérleggyárosok, mernőkötők, mészárosok, mészegétek, mázolóok, műtéstűsötök és nyomdászok. Július hó 17-én. Nevelőintézetek, olajgyáros, órácsok, orgonakészítők, orvosok, paplankészítők, pálinkafőzők, pántukakereskedők, puskmánvisek, reszelővágók, rézöntők, rongykereskedők, ruhafestők, sertés-kereskedők, sóarcsok és sertőzők. Július hó 18-án. Sütők és szabók. Július hó 19-én. Szappanyosok és szatócsok. Július hó 21-én. Szállítók, szekéskészítők, szijgyártók, szűcsök, szobatesetők, szódavizgyárosok, szűcsök, takosok, takósok, tánczantánitók, tetmetekészítők, vállalatok, tégláegétek, telephon intézet, timarok, tudakozó-intézetek és ügynökök. Július hó 22-én. Ügyvédek. Július hó 23-án. Üvegesek, váltó-üzletek (bankarok), vállalkozók, vargák, varrógéparus, vattakészítők, vésnök, vendégelősök, végre-hajók, zálo-hazulajdonos, zongoraeladók, zene-tanarok és zsbárosok. A jelzett intézet vagy foglalkozással bíró adókötelesek az emittet napokon, mindenkor délutáni 3 órákor kezdődő tárgyalásokon saját érdekükben jelenjenek meg, mely alkalomra egyébiránt érdekeik védelmét meghatalmazottja is bízhatják s továbbá: hogy mindenkinék jogában áll mások jövedelmét meghatározó adatokat terjesztani a kivétő bizottság elé.

— **(Az állami főügyész Pécsen.)** Kozma Sándor állami főügyész pénteken érkezett Pécsre Kaposvárról, hogy a helybeli kir. ügyészséget, továbbá a fogházat megvizsgálja. A vizsgálat, mely három napot tett igénybe, mindenre kiterjedt s Kozma mindent a legpéldásabb rendben talált. A vizsgálatról fölvetett jegyzőkönyvben a pécsi fogházat rend, tisztaság tekintetében az ország egyik legjobb fogházának minősíti és Zsolna u. Györgyörről, mint az ügyész ség fejtéről különféle emlezkék meg, elismeréssel és köszönettel adóznak neki. Kozma főügyész a vizsgálat befejezése s a jegyzőkönyv aláírása után vasárnap Nagy Harsányba rándult ki ott allomásra es. kir. huszár főhadnagy fahoz. Hétfőn visszaérkezett s tovább folytatta útját.

— **(Az utolsó napok a szinkörben.)** Ma — szerdán — este Pintér Imrénék, a társulat jeles baritonistájának lesz jutalomjátéka a „Nani” népszimbenben, a melyben az azelőtt Polgar által játszott Molnár Józsi szerepét fogja adni. Csütörtökön az „Ideges nők” kiűnő vigjáték kerül színpadra, pénteken és szombaton pedig Konti új operetteje „A kópé” adatik itt először. Vasárnap „A szegény Jonathan”, hétfőn pedig Szigethy Lujza jutalmául „Rip van Winkle” kerül színpadra. A két jutalmazandót nem szükséges külön is ajánlanunk a közönség pártfogásába, mert Pintér már régi kedvence a közönségnek, Szigethy Lujza pedig ideit szereplésével lett azé.

— **(A „Pécsi Dalárda” nyári mulatsága és körútja.)** A Pécsi Dalárda mégis megtartja sokszor elhalogatott nyári mulatságát, és pedig Péter és Pál napján — e hó 29-én — valószínűleg a Tettyén, mire nézve a napokban falragaszok útján fog értesülni a közönség. — A már emittet fölső magyarországi körút mikéntje fölött most tart tárgyalásokat az erre a célra kiküldött végrehajtó bizottság. A Baján tartandó estély elmarad, minek folytán a dalárda nem a Dunán, hanem vasúton meg Budapestén keresztül egyenesen Egerbe s így a mohácsi hangverseny is elcsik. Egerből kirándul a dalárda még Miskolczra, Kassára és Tatrafüredre. Az utazást — ha az anyagi kérdést meg tudják oldani — július 31-én kezdik meg.

— **(Tiszteletbeli városi tanácsos.)** A főispán Herbert János városi első aljegyzőt tiszteletbeli városi tanácsossá nevezte ki.

— **(Vizsgálat a mohácsi kir. járásbírósnál.)** Savel Kálmán, a pécsi kir. törvényszék elnöke, június hó 14-től jun. 19-éig megvizsgálta a mohácsi kir. járásbírósnál ügymenetét. Az elnök a járásbírósnál személyzetének működésével meg volt elégedve, különösen pedig meglegedésére szolgált a három bíró lankadatlan ügybuzgósága, melynél fogva nemcsak a hivatalos órák alatt munkálkodnak erényedlenül, hanem a hivatalos órákon túl — ottthon is dolgoznak, hogy megbirkózhassanak a fölötté nagy ügyforgalom folytán mindinkább fölhalmozódó ügydarabokkal.

— **(A zóna a Dunán.)** Egy bécsi lap azt az érdekes hírt jelenti, hogy legközelebb az államvasutak példájára a dunagőzhajózási társaság is be akarja hozni a zónatárat. Ezáltal különösen hosszabb utakon valenk ocsóbbá az utazás, a 25 kiló szabadsúly megmaradna.

— **(Villámcsapás Mohácson.)** Szerdán este 7 óra után — mikor nálunk is hatalmas záporosodott — villámok és dörgés kíséretében rövid ideig tartó zivatar vonult el Mohács fölött; ezen alkalommal iszonyu csattanással ütött be a villám Zdiár Jánosnak a főlö Duna-sor utczában levő házába. A villám, miután a tetőnek a homlokzat fölött levő sarkát levágta, közvetlenül az ablakfa fölött behatolt a Tadtis Kálmán halasz által bérben birt utcai szobába. A villámcsapás pillanatokban szerencsére senki sem volt a szobában.

— **(Képviselői beszámoló.)** Linder György, a mohácsi kerület országgyűlési képviselője, múlt vasárnap — jun. 22-én — tartotta beszámoló beszédjét Dunaszeleken, kerületnek nagy számmal összegyűlt választói előtt. Kisere-tében volt Hoek János orsz. képviselő is. A bajállomásnál a közönség zenevel, zaslóval fogadta s Szándtörner plébános és Tarnai ügyvéd kifejezték a kerület ragaszkodása Linderhez, a mérsékelt ellenzék tagjához. Linder György beszámolójában szigorú ítéletet mondott Tisza Kálmán tizenöt éves kormányzása fölött. Megemlékezett a véderővitáról, a kabinet rekonstruálásáról, Tisza bukásáról, aztán a következőkben attért Szaparyra: „Ítéletet mondani ma még korai, mert az idő, mely óta Szapary vezeti az ország sorsát, még nem óta hosszú, hogy máris teitai után ítéljük meg. Előjelek és pedig elszomorított mutatóknak ugyan itt is, ott is, de ezek ma még nem elegendők arra, hogy határozott ítéletet mondassunk. De ha a mostani miniszterelnök azon fáradozik, hogy elődjének össze-visszakuszált útját keresi, a melyeken emberével haladni akar, ha annak a bukott miniszterelnöknek támogatása mellett óhajtja az ország kormányzatát vezetni, ki az országban a politikai erkölcselenség első magvetője volt; — am rajta! kövesse elődjét s hű karavánját; de ne varja akkor fölünk s ez ország független polgáraitól, hogy szintén kövessük. Ha Szapary gróf azt hiszi, hogy a miniszterelnöki bársonyszék csak a személyes nagyvagyás és hisug, vagy a rideg hatalomhoz való ragaszkodásra jó, mint elődjének, akkor alaposan fog eszaladni. A nemzet megint a személyi balványozat, egészséges parlamenti működést s tisztességes kormányzatot követel. Mindezt egy romlott politikai erkölcsel-telen rendszerrel elérni tiszta lehetetlenség. Ha Tisza, mint mondják, meggyőződésének esett aldozatul, akkor azt kellett volna eszelekednie, a mit minden államférfi hasonló esetben eszelek-szik; atmegy az ellenzék, vagy, ha úgy tetszik, ellenzék padokra s folytatja ott azt a esatit, melyet a bársonyszékben elvesztett. De Tisza bukásában is hű maradt magához; többre becslé még a hatalom körül való sütkérezést is, mint az államférfi önéretet.” — Ezt a mérsékelt ellenzék magas tenort azonban lerontotta az éles gixer, melyet akkor adott hangja, mikor Apponyira, a mérsékelt ellenzék vezérére tért át, a kivel szemben már kis személyi balványozást is megengedett magának a beszámoló képviselő. Ennek a kis kellemetlen intermezónak multával azonban a végső akkordok ismét elég tisztán hangzottak el, szólván azok ekképe: „Ha a Szapari-kormány nem szakít az anyagilag megsemmisülés felé vezető... ismét ott leszünk, a hol voltunk; küzdeni fogunk ellene, azzal a lelkesedéssel, melyet meggyőződésünk tiszta forrásából merítünk. (Elenk eljenzés.) A küzdelem teljes erejével megyünk majd az igazságos harcába, mely Magyarország nagy neuzeti érdekeit, jobb jövőjét fogja biztosítani.” A beszédet

tetszéssel fogadták. Utána Horváth János mondott beszédet nagy tetszés közt.

— (A kiváncsi belügyminiszter.)

A belügyminiszteri teendőket végző miniszterelnök fölötté érdeklődik mindenféle rablójelöltségek, lopások stb. iránt s ezért most érdekes körülményeket bocsátott ki az összes hatóságokhoz. Meghagyja ebben, hogy minden figyelemre méltó eseményről, különösen azokról, melyek az élet- és vagyonbiztonságot, valamint a közrendet általában illetik, azonnal távirati tudósítást küldjenek neki, úgy a tényállásról, mint később a vizsgálat eredményéről és a történet intézkedésekről. Hangsúlyozza a rendelet, hogy ily fölszólítást már többször kaptak a hatóságok, de annak nem tettek pontosan eleget. A rendelet a hatóságok fejeit teszi személyesen felelősé az ily tudósításokról.

— (A városi zeneiskola évszázad hangversenye) vasárnap délután folyt le a helyvárosi iskola nagy zeneművel zutalásig megöltözött közönség jelenlétében. A kis fiúk tiszta és egyöntetű játékkal tündérek ki úgy a szőlőkben, mint az együttes piécknél. Hoffner Károly, az intézet vezetője és Löhr Vilmos, annak buzgó tanára valóban elismerésre méltó munkásságot fejtettek ki egész éven át, hogy ily szép eredményre lehettek meg a szülők, ügybarátokat és zenekedvelőket. Ez alkalommal mutatták be az iparos inasok is a fuvóhangszereken ügyességüket s ezek is, kik bár csak két év óta tanulnak Thuma tanár vezetésében, meglepő sikert tudtak fölmutatni. Kevésbé feleltek meg a cellisták, a kik e szép hangszer kezelésének nehézségein még nem tudtak átmenni, de remélhetőleg a jövő itt is megtermi gyümölcsét. Az előadás végén egy övendőék kellemesen lepte meg Hoffert, a zeneiskola vezetőjét, kinek Löhr Vilmos által szerzett és Hoffnernek ajánlott két táncdarabját díszes kötésben nyújtotta át a tanítványok iránt tanúsított jóakarát és ügybuzgalmat csekély jutalmazásaképpen. A közönség ép úgy meghatotta az e nem várt jelenet, mint magát a meghatott Hoffert, a ki pár szóval köszöntötte meg a kedves ajándékokt és az erkölcsi elismerést a tanítványok részéről. Ezt a két darabot aztán az összes övendőékek — mintegy 80-an — nyomban elő is adták a közönség ének tetszése mellett. Az ünnepély végén Schneider igazgató rövid beszédben elismerését fejezte ki a zeneiskola összes tanórénak, a övendőékeknek, a jelenlévő Aidinger polgármestert pedig megköszönte, hogy erkölcsi partfogását az intézet iránt ezentűl is tartsa fenn, annyival is inkább, mert egy magasabb fokú képzőiskola főtte szükségesnek mutatkozik, a hol a tehetséggel bíró övendőékek tovább képezhetők legyenek. A sikerült gyermek-hangverseny 5 órakor ért véget.

— (Kitüntetés.) Mint a F. Z. írás — az országos iparegyesület titkari hivatala Strauss Béla helybeli cukorkagyárosat értesítette, miképen neki gyarmatjait a bronz-érem szavazattal meg. Ez érmet f. hó 22-én ünnepélyesen át is adták a kitüntetettnek.

— (Kinevezés.) A kereskedelmi miniszter Kaufner Sándor pécsi építész-mérnököt a brassói államépítészeti hivatalhoz nevezte ki.

— (Gazdasági tudósítás.) A „Mohács és Vidéke” a következőket közli: Az időjárás — délynyugati szél mellett folyton esős és borult. A buza a nagy szelek és folytonos esőzés következtében megdőlt, rozsdás csakis a leveleken van, a szemek egyébként jól fejlődnek. A rozs bár ritkas, kalásza szép hosszú, a szem kezd fejlődni. Az őszi árpa igen szép, néhol aratását megkezdették, mely a most kezdődő héten általános lesz. Az őszi repce nyomtatásait bevégezték, termése nagyon különböző: jó es porhanyós földben ritkán vetett repce jobban fizet. A zab és tavaszi árpa sokat javult, a tavaszi árpa kalászáit kihányta, a zabban a rozsdafoltok most szaporodnak. Mi a gabonát illeti, a buza nál közepen fölül, a rozsnál, arpanál és zabnál közép termés remélhető. A blökköny szép, a tengeri másodszeri kaplással végzik, a hüvelyesek és kerti vetemények a hideg időjárás folytán lassan nőnek, azonban mégis elég jók. A burgonya szépen fejlődik, zöl, dús. A takarmányra, bar rosszul kelt és ritkas, mégis kielégítő. A kaszálókon a sok eső folytán lassan ment a betakarítás, a termés minősége jó, mennyisége közepesül. — A járás szőlőiben a phylloxera mindjobban terjed; ezenfölül a múlt évi jégverés és az ideji

virágzás alkalmával beállott hideg, esős időjárás folytán sok a kár, miért is a termés közepén a üli lesz. Gyümölcs aig van valami.

— (A pécsi p. tanítóképző zeneiskolája) múlt szombaton tartotta ez idei zárvizsgálatát. Az ifjak szép sikert értek el az elemi zeneelméletben, a zongora- és orgonajátékban, valamint az egyházi énekekben, a mi dicsőretére valik Eckhard Antal zenetanárnak, kinek a jelenvolt kasszamu hallgatóság tapsal nyilvanított meleg elismerést — főleg egy Huber Károly fele kardal szabatos előadása után, melyet a zenevizsgálat befejezéséül énekeltek el a tanítványok. Kar, hogy a vizsgálat nem nagyobb nyilvanosság előtt és ünneplésség mellett folyt le. A nyilvanosság nemcsak alkalmat adott volna arra, hogy erkölcsi jutalmat nyújtson a zenetanár érdemének szélesebb körben való elismerésére, de jótékony hatással van az ifjak kiképzésére is, mert az még jobban buzdítja és sarkalja az ifjúságot a tanulmányok elsajátítására.

— (Uj körjegyző.) A nyugdíjazás folytán üresedésre jut kislaludi körjegyzői állásra folyó hó 17-én három pályázó közül Grosch Vilmo t, a nyugdíjazott Grosch körjegyzőnek fiát egyhangulag választották meg a körjegyzői szövetkezethez tartozó községek képviselőtestületei.

— (Istállóba égett lovak.) Kiss Emli dr. dardai ügyvéd a múlt vasárnap Bellérem ment saját fogatán Vinczy ref. lelkészhez. Éjféltájban a lelkész istállójában, a hol Kiss lovai is voltak, tűz ütött ki a szértekes lovak egyikében, melyet a másik pedig a súlyos égési sebekben valószínűleg ki fog szenvedni. A lelkész három tehene kiszabadult az égő istállóból. A csendőrök a megtört vizsgálatokor konstátálták, hogy a tűz szándékos gyújtogatásból eredt; a kár ezer forintra van becsülve.

— (A vasárnapi munkaszünet

Zelesny műtermében.) Zelesny Károly pécsi fényképező s József főherceg udvari fényképező, a kinek eddig soha sem volt vasárnapja, hanem egész héten át lankadatlan szorgalommal dolgozta meg a vasárnapot is föl kelle áldoznia, mert akkor keresi föl a közönség a legtokegebben Zelesny műtermét, most úgy rendezte be a munkaprogramját, hogy vasárnapon és ünnepnapokon ugyan mindig nyitva lesz üzlete, hanem e helyett hetenként egyszer, és pedig pénteken délután tartja meg a nagyon is szükséges munkaszünetet, a mikor is mind a két műterme zárva lesz. Fölvetéseket egyébként a közönség kényelme tekintetéből főleg a királyutcai Schwarz-ház kertjében levő díszes műtermében eszközözlé.

— (A kenyeririgy révész halála.)

E hó 20-án Erős Sándor révész ladjákja 8 ember szállott be, hogy a túlsó partra menjen, de a révész addig nem akart elindulni, míg legalább is lúszán nem szándékoznak átkelni. A nyolcz „pasasér” menten kiszállott a ladikból és átment Rovó révész ladjákjára, a ki a nyolcz utassal is hajlandó volt átevezni. Erre Erőst elutasította a konkurrenzia ellen való mérég s egy nagy dorongal Rovónak rohant. A fölément dorongot egy ott levő ember Harcsi Miklós ütötte ki Erős kezéből egy ladjákmasztó doronggal, de e közben oly szerencsétlenül ütött Erős fejére, hogy az nyomban összerogyott s még az nap délután meghalt. Harcsi maga jelentette föl magát a járásbírósnak.

— (Táncmulatság Harkányban.)

A harkányi fúrdőbizottság f. hó 29-én vasárnap — Péter és Pal napján — nagy táncmulatság rendezésével avatja föl az új nagy épület tancztermet.

— (Évszázó ének- és zeneelőadás a főgimnáziumban.)

A helybeli eist. r. főgimnázium ifjúsága f. hó 28-án délután 5 óra kor a gimnázium nagy termében évszázó ének- és zene előadást tart, mely érdekesnek ígérkező ünnepélyre a szülők és a tanítgy barátait ez uton meghívja az intézet énekkarának vezetője. Az előadás műsora ez: 1. „Lent a tenger.” Svéd dal Előadja a főgimn. énekkar. 2. Lefebure Wely: „Celebre cantique de Noël.” Zongorán, harmoniumon és hegedűre előadják Kaufmann Nándor, Krudy Geza és Girardi Reszó VII. o. t. 3. „Harangdal.” Flotow: „Stradella” ez. dalművből; előadja a főgimn. énekkar. 4. „Koldusének.” Arany Janostól; szavalja Schlegel Gusztáv VII. o. t. 5. „Gigerl.” Induló Wagnertől; előadja a főgimn. énekkar. 6. „Bucsu az erdőföld.” Esser től; előadja a főgimn.

énekkar. 7. „Csillagrománc.” Wagner „Tannhäuser” ez. dalművből; zongorán és harmoniumon előadják Kaufmann Nándor és Girardi Reszó VII. o. t. 8. „Desperat ur” Gabányitól; szavalja Bosnyak János VI. o. t. 9. Magyar népdalok, előadja a főgimn. énekkar. 10. Induló Konti „Eleven Ördög” ez. ope ettebből, előadja a főgimn. zenekar kísérete mellett a főgimn. énekkar.

— (Zónajegyekkel üzerkedő ka-

lantz.) A budapesti pécsi vasút egyik kalauzát, Cszmadia Lajost a budapesti rendőrség szombaton letartóztatta, mert büntetésre volt egy nagykörű csalábvandak, mely a budapesti szemlélypályaudvarnál zónajegyekkel üzerkedett. A szemlélypályaudvar több portása ugyanis a szomszédos forgalomra szóló zónajegyekkel nagyermű visszaélést követett el az állanvasúttak kárára, és pedig úgy, hogy a jegyeket, a melyeket tudvalevőleg nem szoktak a napi bélyeggel ellátni, a kalauz a régi állomasu atlykaszta tartozék azt az utasoktól elszedni s visszatérte a budapesti állomásfőnöknek átadni; mivel azonban Budapest és a szomszédos állomások közt a forgalom rendkívül nagy, a budapesti állomásfőnök egyszerűen átadja a portások a jegyeket osztályosok vették. Mar most csak az kellett, hogy a kalauzok egyetertsenek a portásokal és ne lyukasszak az a szomszédos zónajegyeket, a mire akadt is elég vállalkozó kalauz s ezen a réven tetemes összegben osztokodtak a büntetés a sertezen zónajegyek újra meg újra áruka bocsátása által. Most azonban rajtavesszettek a portások s vették Cszmadia pécsi kalauz is, a ki szüntén segített üzelmükben.

— (A budapest-pécsi vasut-rész-

vénytársaság) június 20-án délelőtt tartotta meg rendes évi közgyűlést Ribáry Sándor elnöke alatt, 21 részvényes jelenlétében, kik 7350 részvényt és 315 szavazatot képviseltek. Az igazgatósági jelentés szerint 39,250 darab 200 forintos részvényből álló részvénytöke az 1889-ik év végén 7,350,000 frt névértékkel képviselt; s a tavaly konverzió alá vont ötszázalékos elsőbbségi kötvények helyett kibocsátott négysszázalékos kötvényből a január 2-án megtörtént sorsolás után 46,999 darab 200 forintos kötvény maradt forgalomban. A jelentést a közgyűlés tudomásul vette s az igazgatósági tagságról lemondott Nemes Vince gróf helyébe Trebitsch Ignacot választotta meg.

— (Zongora-vizsga.)

Fölkérítettünk a sorok közlésére: Gáhné Paula zongoratanító és hó 28-án d. u. 4 órakor Seitovszky-ter 1. sz. a. lakásán tanítványai részére vizsgát tart, melynek műsora a következő: 1. Velencei sajkadal, Mendelssohntól k. k. e. Gebauer Gusztáv. 2. Idyll, Dreyshockoltól k. k. e. Hillebrand Terka. 3. Sonata c dur, Clementitől n. k. e. Tabak Eleonora, Gebauer Gusztáv. 4. Fantasie, Mozarttól k. k. e. Hillebrand Mariska. 5. Fermata Impromptu Polka Mazurka, Di Filippi Filippitől. Op. 34. k. k. e. Tabak Eleonora. 6. Mazurkák, Chopintól n. k. e. Hillebrand M., Hillebrand Terka. 7. Sonata a-dur, Clementitől k. k. e. Tabak Eleonora. 8. Orlando Paladino Nyitány, Haydnól n. k. e. Hillebrand Mariska és Szombathelyi Béla.

— (Boszníába áthelyezett ezred.)

Az Albrecht főhg nevet viselő 44. gyalogezredet, melyet Somogyból egészítettek ki, mint írtuk, a király különös dicsérettel tüntette ki. A királyi dicséretet egy fontos megbízatás követte, melynek a mai zavarok közt nagy jelentősége van. Ma jött napiparancsban, hogy az ezred a nagy gyakorlatok után az okkupált tartományok legterheesebb állomasára, Plevjebe megy helyőrségre. Az első zászlóalj Krali ornagy alatt Kaposvárra megy, a többi három zászlóalj és a törzs Baranyay ezredessel Plevjébe. A 44. gyalogezred már volt Plevjében egy alkalommal a krivoszaiai telkeles alkalmával, mikor több mint 160 embert vesztett halottban és kétszer annyit sebesültben. Az elesettek emlékének Somogy megye Kaposvár főterén emlékoszopot emelt. Az ezred Plevjében állandó készületben fog állani, s azért a tiszték családjaikat nem vihetik magokkal.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **Színészet.** Pénteken vigjátéki premiere előadást élveztünk; színrekerült pedig Sardounek „Napa a masszony” című 3 fónvasos vigjátéka, mely nem a franciaíróktól megszokott grotesk anyós-vigjátékok közül való, hanem a melyben egy fiatal, még mindig elég csinos, hódításra képes, szeretetreméltó övegy anyóst találunk, a ki azonban — mint ateje igazi aszony — azért nem szükködik hibák nélkül s csupa szeretetreméltóságból úgy összekuszálja leánya és veje boldog házasságának első hónapjaiban az aranyhaló szálait, hogy veje ugyan csak a pokolba kívánja anyósát, habár igazán még sem tud megharagudni rá. A vő még parbjait is kegytelen vivni a megdöglött anyós becsületeért s a parbjait az anyós és a kis menyecske megúdvá azt hiszik, hogy valami kedveséért vivja a férj; ez azonban sok herce-burca után fölfedi a titkot s a darab végén anyyira rendbe hozza az anyós által elkövetett összevisszaságot, hogy még az anyóst is megházasítja, nehogy újabb megdöglöttség-ságokat kövessen el. A szeretetreméltó anyós szerepét — jobb hiányában — Somogyiné vállalta magára s a szereptanulástól elszokott nyelve apró botlásait leszámítva elfogadható napamasszony volt. A vőt, Thevenot közigyezőt Dezső, alakító képességének teljes igénybevételevel játszta s a közönség derűltését a saját személye fölött állandóan fönn tudta tartani; a műhez egyébként hozzájárult Dezsőri is, ki a szép anyós után epkedő Boudinois-t sok mulatató vonással ruházta föl. Jó alakok voltak a gyermekek összeházasítani akaró s e közben folyton pörlekedő Poulot százados és Filoche né személyesítői: Dálnoky és Körmivesné, kikhez mint harmadik jó epizód alak Kádas járult mint a százados töklifikója. Az összéladás nem volt a legjobb s így a közönség hangulata csak itt-ott lendült föl egy-egy jó jelenetnél.

Szombatán a „Szegény Jonathan” operettjáték most már ötödikször zsufozásig telt ház előtt. Hanem a színészek, úgy látszik, nagyon is el vannak bízakodva e darab vonzó erejében, mert már az előadásnál nagymérvű hanyatlást konstatalhattunk a szereplők játékában. Ez a hanyagulat könnyen megoszulhatja magát, tekintve attól, hogy nagy hátalanság a színészetet ily élettelenséggel partoló közönséggel szemben.

Vasárnap a „Csikós” című népszínmű került színe nagy karzati közönség előtt. A címzéserepben Pinter Imre jó játékaival és énekesül gyakori tetszésnyilatkozatot érdemelt ki a hallgatóság részéről.

Hétlőn Végh István színhazi festő jutalmul Jókai látványos színművé „Az arany ember” adatott elő. Elégé telt házzal jutalmazta meg a közönség a festőt, ki a színi évad letolyt része alatt jól sikerült díszletekkel tüntette ki festő-tehetségét. Az ez esti szerepében (Brazovics) még az is megmutatta, hogy mint színész sem a legutolsó. Jó játékaival különösen Somogyi (Timár Mihály) tűnt ki az előadásban. Nagyon jól adta szerepét ezenkívül Dezső (Krisztján Tódor) is, nemkülönben Laczko Aranka (Timea), Szép Olga (Noemi) és Szilágyiné Berta (Athalia) szintén a kellő alakban mutatták be a szerepüket alkotó személyeket.

TANÜGY.

— **A görög nyelv „pótlása.”** A Nemzet jelenti, hogy az orsz. közoktatási tanács megállapította azt a tantervjavaslatot, a mely már az ez évi szeptemberben megújuló új iskolaévben életbe fog lépni a giannáziumokban a görög nyelvet nem tanulók oktatásánál. A javaslat a következő előírányzatot állapítja meg a görög nyelv pótlására.

V. oszt. a) Bővebb szemelvények a magyar prózáiratókból: pl. Kármán, Kazinczy és Berzsenyi (levelek) Kölesey, Salamon F. Lyrái szemelvények a klasszikus iskolához tartozó költők műveiből (főleg Berzsenyi). b) Olvasmányok

Thukydides-ből (magyarul) Görög államrégiségek. c) Rajz Stilizált levelek és virágok, ó- s középkori síkdíszítmények rajzolásá.

VI. oszt. a) Bővebb szemelvények a régibb szónoki és történeti irodalomból: pl. Mindzseni, Pazmány, Zrinyi, Betlen, Szalárdi, Cserei, Apor, Faludi, Mikes. b) Az Ilias és Odyssea (magyarul). Görög hitéleti és magánrégiségek. A görög művészet. c) Rajz. Reneszansz díszítmények rajzolásá.

VII. oszt. a) Bővebb olvasmányok a régibb költőinkből: pl. Balassa, Zrinyi, Gyöngyösi, Csokonai, Kisfaludy S. b) Aeschylus, Sophocles, Euripides egy-egy drámája (magyarul), görög irodalomtörténet (költészet). c) Díszítményi rajz architektónikus ismertetésekkel. Az ábrázoló geometriából a térelemek derékzögű ábrázolása.

VIII. oszt. a) Újabb prózáiratómunka képviselői: pl. Széchenyi, Wesselényi, Kölesey, Eötvös, Kemény olvastatása. b) Szemelvények Platon-ból és Aristotelesből (magyarul), görög irodalomtörténet (próza). c) Rajz. Emberi fejek, majd egész ablakok rajzolásá. Az ábrázoló geometriából: a szögletes és gömbölyű testek ábrázolása.

VEGYESEK.

— **A maga-magát örökké megifjító természet!** A vér egész éven át, a föl nem használható anyagokból folyvást valadékokat készít, a melyek ha idejekorán nem távolítottak el a testből, különféle súlyos betegségeket okozhatnak. Tavaszkor és őszszel van az arra való helyes idő, hogy az év folytán testünkben lerakódott fölösleges és az egyes szervek (epe és nyálka) szabályos, a testet nem rongáló, tisztító kúrával eltávolítsuk s ez által más súlyos bajoknak, melyek ez anyag-lerakódásokból könnyen keletkeznek, elejét vegyük. Nemesak azoknak, kik emésztési zavarokban, székrekedésben, köhögésben, bürkiltésekben, vértörődásban, szédülésben, a tagok elzabadosában, hypochondriában, hysteriában, aranyérbén gyomor-, máj- és bélbajokban stb. szenvednek, — hanem az egészségeseknek vagy a magokat egészségeseknek hívőknek is sürgősen ajánlanunk kell: hogy ez a drága, piros életnedvet, igyekezzenek a maga teljes tisztaságában és működésének erejében czélzerű és szabályosan használt kúrával föntartani. Erre nézve, mint legjelesebb szert, a Brandt Richard gyógyszerész fele svájci labdacokot, melyeket legtekintélyesebb orvosaink is, úgy kitűnő hatásuk, mint teljesen ártalmatlan voltaknál fogva, melegen ajánlanak, — a legjobb akaratall és meggyőződéssel javasoljuk mindenkinek. Kapható a gyógyszerárakban, egy doboz ára 70 kr. de a vételkor vigyáznunk kell, ne hogy értéktelen utaztatot kapjunk.

CSARNOK.

Két napló.

(Folytatás.)

Lakát János naplója.

Június 27.

Egy alomszerű nap múlt el fölöttem s e nap soha nem érzett boldogság részesevé tőn. Helvita az enyem!

Mért hogy költő nem vagyok, hogy szép szavakba öltöztessem az üdvöt, mely e tudattal költözött szívembe!... Két napja még sötét kétségbeesés, megvilágytöllet örvényei vontak maguk felé; ma — szinte lesujt a nagy boldogság, szinte kábít a nagy kincs bírtoka, melyért eddig küzdeni sem volt bizáimam!

Ah, tudós fejem... nyugtasd meg e szívét: meg ne szakadjon valahogy nagy örömenek miatta! Valóban nyugodtabbnak hittem magamat, midőn naplómhoz fordultam, hogy a tegnap eseményeit — egész életemre kiható eseményeit — benne megörökítem.

Félek, nem tudok logikusan beszélni, annyit bennem az érzelem, hogy sohasem hittem magamról. Mi voltam én eddig? Naplóm mondja meg, mely tele ünkinzással, tele képzelgessel és gyanakodással az egész világ iránt. Néha csillant föl szívemben egy szelidítő sugar, melyet nem késtem „reménytelen” szerelemnek mondani.

Szerellem! te reménytelenül is kivirult rózsafám, te megváltóm, néjja teremtőm! Te tűz, te mindent elborító, mely jöttél s elolvastottad számításaim jéghegyét. Ha van bennem egy er, mely veled ellenkezik, jövel, égesd ki azt, ne hagyj élve bennem egy gondolatot, mely tud másról is, mint Helvitaról!

Szerellem! te meghazudtold tudományomat, merészen haczra hívod kételyeimet, és sorra gyilkolod őket. Mi vagy te!? Én ismerem az anyagot minden változatában; környeződím csontvázak, élő és kitömött állatok. Azt hittem eddig, hogy ők legjobb barátaim és tanítóm. S a mit tőlük hosszú éveken át tanultam, te egy lehellettel kitörölöd lelkemből. Mi vagy te, ó szerellem!? De mért kérdezem? — Nem elég-e, hogy te vagy az én boldogítóm, uralkodóm — mindenem!

Június 28.

Ma már elég nyugodtnak érzem magamat, hogy nagy vonásokkal följegyezsem életem legboldogabb napjának történetét. Boldogságom nem oly követelő, mint tegnap vala, de azért épú em csekélyebb. Minden óra, melyet Helvita körében töltök, büszkebbé tesz jegyesemre — es így boldogabba.

Tegnapelőtt esős napunk volt a rég tervezett kirandulásra. Egy pillanattig kísértetbe jöttem, hogy tavol maradok a mulatóktól, — hiszen vidám társaságban en nem szoktam jól érezni magamat. De az a gondolat, hogy Helvita is ott lesz, fölbátorított. Mily régeu szeretem őt, a nélkül, hogy ez érzelmét igaz nevéu megnevezni mertem volna, de mikor kocsijába ültem s szemecnek végtelen mélységébe tekinték, a bizonyosság kérielhetetlen hatalmával előttem állott a való, hogy e leány az en üdvöm, vagy karhozatom. Szokatlanul erősenk éreztem magamat; kesznek, hogy szembe nézsek a sorssal s megkerdezzem: üdvöt vagy karhozatot szant-e nekem!? Eszembe se jutott, hogy szögletességem, zarkozottságom mindenre alkalmas, csak szerelmébresztenem. Jó, hogy eszembe nem jutott — talan gyavan hallgatók, s ma tépelődve várkatnam, míg a sors visszahozza az elszalasztott alkalmat.

Gondolataimmal elfoglalva, bizony kevés részt vettem a kocsin ülő hölgyek társalgásában. És Helvita hallgatásomból is meg tudott ismerni, és kedvezően ítelt meg! Oh, e leány nem a közönségesekből való, a kiket pár mézes szó képes érdekelni, s mélyebb értelmű beszéd csak utat. Ő ki tudja fejteni a lelket a burkából, s a lélekre ruhazza szerelmét! Kevélyen mondóm őt menyasszonyomnak!

Nem tudom, hogyan értünk föl a hegyoldalig. Ott a fiatalág leszállott a kocsikról, virágot és epret szedni: mi is velük. Én Helvival tartottam, — s ez a pár perc, a melyet ily idylli környezetben mellette töltheték, vetette meg alapját boldogságomnak; mert ez villanyozta föl félnék lelkemet, ez tette ékesszólóvá nyelvemet, a minő még soha sem volt. Minden virág, a melyet neki nyujtottam, hódolatomnak egy követe volt, — minden mosoly, a melylyel megköszönte, egy batorító üzenet.

Egyszer batorságom jött kezét megfogni és szemébe nézve, nevéu szólítani. Egy pillanat választott el a vallomástól — ajkamon lebegett a szó, midőn egy hirtelen rank zúduló eső öszszesavarta a helyzetet... Urak és hölgyek sí-

koltozva szaladtak ki az útra s én mintha ébrenből ízettem volna ki.

— Helvilia, kedgyed talán megértett engem! Az égre kérem, adjon alkalmat, hogy egy titkot megoszszak önnel, a melytől függ az én — s talán mindkettőnk boldogsága.

Ezt sugtam neki az utolsó pillanatban. Azt olvastam arczáról, hogy megértett — és nem csalódtam.

Egy kellemetlen negyedóra után, melyben kényyszerlve, belevonva részt kelle vennem a mindenk fölé unalmas társalgásban (tele szívvel, izzó szerelemmel — s hallgatnom kellett Asztoltnak, a szédelőnek, izetlen élezeit és henzegéseit!)... egy kellemetlen negyedóra után az omroma értünk.

Itt a kunyhóban összezsúfolva, láрма, kacaj, sikoltozás bábeli zavara közt bizony nem a legjobban éreztem magamat.

Szabad levegőt s csendet kívánt túlaradó lelkemnek minden porzikájára, szinte önkéntelenül elhagytam a kunyhót.

Künn szitált az eső, de én föl sem vettem. A borús ég itt-ott fölszakadó felhőivel, a júniusi diszben álló erdő esőtől fényes lombjaival; a halk neszt, melyet az esőcseppek okoztak a galyakon s a földre terített száraz avaron... mindez tökéletes összhangban állott lelkemnek remény és kétség közt levő állapotával.

Igy bolyongtam soká a rengeteg szebbnél szebb pontjai közt — gondolat nélkül, de teli szívvel. Elhagytam a százados kolostor ódon omladékát, a repkényvel befuttatott rídég falakat; elhaladtam a remetebarlang homályos ürege előtt, s kiléptem a hegyoldalhoz szorosan odaálló meredek sziklásra. Fölnyit előttem egy végtelennek látszó tartomány, melynek szélső határa ködös esőfelhőbe veszett el. S míg fölöttem az ég derülni kezdett, messze délnek láttam a feleketek egy távol hegyorom fölött össetoronyosulni, nehézkes robantukban szürke foszlányokat szórva maguk után.

Nem volt még életemben pillanat, a melyben oly mélyen megindultam éreztem volna magamat. Mi volt az? e tájnak, e képnek fűnése, vagy lelkemnek rendkívüli állapota? — Nem tudom, csak azt, hogy közel voltam hozzá, hogy tédre boruljak s szavakba öntsém elragadtatásomat, beszéljek érzelmeimről a sziklatalaknak!

Alig tudtam megválni e helytől. Visszaüdvülva a kunyhó közelében találkoztam vele! „Helvilia téged keres” — biztaltott egy szózat, s én hozzá sietve kérdeztem: — Akarja-e még meghallgatni titkomat? S feleletét nem várva, kitört lelkemből a vallomás: izzó volt, mint forrasa — lelke.

Ah, ha most oly ékesen szóló tudnék lenni, mint akkor! El tudnám mondani szenvedésemet, melynek hallása könnyet fakasztott szememben... el tudnám mondani szerelmemet, melyre válaszul bitor hajnalott arcán!... És ha le tudnám írni a szerelmi esküt peesetelő esőknak edességét!... Mindenhatónak kellene lennem, hogy ezt tegyem.

De most csendes szobában, a boldog pillanatnak csupán emlékeitől körüllegve, naplómra írtam. Asztalomra az óra ketyeg kimértén, körülöttem esontvázak és állataim... Úgy tetszik, mintha az a boldog pillanat egy szép költemény volt volna, melyet csak egyszer adatott átolvashnom.

Az ujjamon ragyogó jeggyűrűre tekintek s ez a jeggyűrű még sok boldog pillanatot ígér: és mégis... mégis... úgy érzem én, hogy az élet összes költsézetét, egy egész ismeretlen világot az első szerelmi vallomás, az első szerelmi eskő nyitotta meg előttem, az részesített

ez új világ legmagasabb élvezetében, a melynél eszményibbet e földön várom nem lehet!

A nap krónikája nem volna teljes, ha Asztolról meg nem emlékezem. De talán zavarja emlékeim harmoniáját, ha följegyzem azt is, hogy ez embert megvetendőnek találok. Vagy legalább is természetes ellenszenvem van léhaságai iránt...

Valóban kár róla emlékezni!

Jul. 1.

Nem tudom, nevessek-e, vagy boszankodjam... Asztolf mégis csak helyet követel szerelmem naplójában! Izetlen dolog az egész, bár lényegében ez volt első föllépésem mint Helvilia jó nevének védője. Asztolf volt a támadó, bozza méltó fecsegéseivel... Ő a városban szerte regélgéti kirándulásunk részleteit. Tegye; — nem bánom, ha a napot lehadzolja is az égről!

De ő elég arczatlan volt és történetkébe Helvilát, sőt... (de mért vonakodom ide írni, a hol nem olvassa senki?)... Helvilia harisnyáit is belevonta. Most már tudom mily alapon: míg az ő kaczer Ilmája saját agygnénjének harisnyáit szárogatta a tilhöz, Asztolf mellé lopózott — és a léány elhitette vele, hogy az az izé — Helvilát... Bolondok! De legalább legyen benne elég illem, hallgatni a dologról!... Nem! Ő szavakat ejt el itt-ott, mikből érteni semmit sem lehet, sejtteni akármít. Meghallottam én is és elhatároztam, hogy a végsőig megyek a visszatörülésben.

Fölkéremest. Magához hasonló szörű czimborák közt találtam a hőst, a ki mord arczom láttára sápadt lett, mint a halál.

Eléje álltam; (szinte csudádom, milyen erőlyesen ment az egész; de lám, a szerelmes ember ilyenkor — soha nem látott helyzetekben is — otthon érzi magát az egyetlennek a kedvéért!)

Tehát eléje álltam, s kérdém, hogy meri azokat a dolgokat beszélni, holott azokból egy szó sem igaz.

— De igaz! — kiáltá ő bizonytalan hangon. — Ön azt mondja ezzel, hogy én hazudtam! — kiáltottam s megvallom: e pillanatban elfutott a méreg. Karjait megragadtam, s a jelenet olyan alakot öltött, mintha erővel bele akarnék kötni.

Asztolf e pillanatban meglepően gyávának mutatkozott. Ő, a párisi spadasiúok állítólagos versenytársa, összetett kezekkel könyörgött, hogy ne öljem meg!

Akaratlann! s kaczejában olvadt föl dühöm. A czimborák is nevettek.

— Elvenni az ön drága életét? Isten mentse, én nem bánom önt; de megkívánom, hogy az urak előtt ismerje be, hogy fillentett! — Egy szó sem igaz abból, a mit beszéltem! — sóhajtott megadásteljesen.

— Ez több, mint a mit én kívánok. Az tény, hogy ön azon a napon valami ruhadaragt szarított, — azt nem kívánom, hogy eltagadjja; hanem ez a ruhadarab az ön igen tisztelt menyasszonyának es minden jelen voltak tanúsága szerint nem Helvilát, hanem Ilma — nagynénjét volt! Csak ezt akartam mondani! S most figyelmebe ajánlom beszédeiben a jó izlést es illedelmet!

Evvél ott hagytam, — remélvén, hogy ezenfűl is sikerűl őt magautól tisztos távolban tartanom.

Eddig a két napló. A mit még magam részéről hozzá tehetek, csak annyi, hogy a kettős eskűvő nem sokára es történetük után bekövetkezett.

Asztolf hősi hire ugyan tönkre volt téve, mindazáltal férj korában is szeretett fillenteni,

kvívát a hol veszély nélkül tehetne; azt az egyet azonban szörnyen restelte, hogy a felesége lett az úr a házánál, ámde segíteni a dolgon rengeteg tapasztalásaival sem tudott.

János es Helvilia gondolkodás-módjukban viselték boldogságuk csiráit; róluk csak annyit, hogy a hajdanában világyűlölő tudóst neje mintamemberé csiszolta, a kinek soha senkivel, még csak Asztolfal sem lett összeűtközése.

Závári.

NYILT-TÉR.†)

Köszönet-nyilvánítás.

Alóírt a maga, — egy a fájdalomtól lesújtott összes családtagok nevében is halás köszönetét nyilvánítja mindazoknak, kik forrón szeretetfelejtetlen leányának, illetve nővér es rokonnak, boldogult

Watzesch Francziska

felki üdvéért f. hó 21 en tartott gyász-miséu — valamit ugyan e napon vége ment temetési szertartason — megje lenni; továbbá mindazoknak is, kik részvétliket szóban vagy írásban kijelenteni es ez által a gyászba borult család melyen érzett fájdalmat enyhíteni szivesek valának.

Pécs, 1890. június 22 én.

Watzesch Miklós,
cs. es kir. nyug. ezredes.

* Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Lap-tulajdonos: Felelős szerkesztő:
NAGY FERENCZ HAKSICS LAJOS.

Hirdetések:

szobapalló-fénylakk

10 méterhez
1 kiló.
Ára 1 fét 50 kr.

Fed
bármily előbbi
festést

Christoph Ferencz
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a múltkoraihoz hasonlóan, mivel a kellemetlen szag es a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek es az olajlakkok sajátja, elkerültesse. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kikik maguk végzik a mázást. A palló minden tárgyval felülhúthető, anélkül, hogy elmozdítást igényel. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk, a szobapallókat es mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték fölé is a pallóval egyaránt fényt le ad. Ezzel egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen herford minden foltot, korábbi mázolat sű; van aután

tiszta fénymás (színezetlen)
új pallókra es parketre, mely csupán fényt ad. Különösen parterre es olajfestékek használatát egészen új pallókra való. Csak fényt ad, emellegve nem fényt es a füstöszt.

Postacsomag, körülbelűl 35 négyzetméter, (két közepes-nyugodt szobára való) 5 fét 50 kr., vagy 90 márká.

A követség megrendeléseik minden városban, ahol rakatárak vannak, ide küldendők. Mintamázások es próbák ingyen es hármontve kiküldetnek. A bevásárlással fűzők s szakkal rendelés, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferencz,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója es egyedűl gyártója,
Prága, K. Berlin.

Egyedűl árúsítás Pécsen: Köszl János-nal

1359. sz.
tk. 1890.**Árverési hirdetemény.**

A siklósi kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyampentzára végrehajthatónak Vida Kis János és neje végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a siklósi kir. járásbíróság területén levő a nagyfalui határban fekvő a nagyfalui 88. sz. tjkvben felvett 82. sz. házra es belsősége 400 frt, a 197. sz. fekvőségre 40 frt, a 198. sz. tjkvben felvett 2. bd telekre pedig az árverést 920 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1890. évi július hó 24-ik napján d. e. 10 órakor Nagyfalui község házában** megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarának 10 százalékát vagyis 40 frt, 4 frt és 95 forint 60 krajczárt készpénzben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a siklósi kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóságnál, 1890. évi május hó 7 ik napján.

Kiss Géza
kir. albiró.

Kerestetik azonnali felvételle vas- és fűszer-kereskedésbe **két, jó házból való fu**

t a n o n c z u l.

Hol: megmondja a kiadó-hivatal.

1890. sz.
kv. 1890.**Árverési hirdetemény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csonka Katalin végrehajthatónak Csonka Antal, Csonka Teréz és vb. Csonka István végrehajtást szenvedő elleni 1800 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécsen fekvő a pécsi 1886. sz. tjkvben felvett 6449. sz. fekvőségre az árverést 1912 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1890. évi június hó 22-ik napján d. e. 10. órakor Pécsen a kir. törvényszék árverezési szobájában** megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10 százalékát, vagyis 191 forint 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. Pécsen, 1890. évi június hó 9. napján.

Lukrits István
kir. törvénzéki bíró.1728. sz.
tk. 1890.**Árverési hirdetemény.**

A dárdai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. állam kincstár végrehajthatónak Dvornics Zario baani lakos végrehajtást szenvedő elleni 251 frt 04 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbíróság területén lévő Baan községben fekvő, a baani 147. sz. tjkvben felvett + 3-7 rdsz. fekvősége együttesen az árverést 996 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1890. évi július hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Baan községben a jegyzői irodájában** megtartandó nyilvános

nos árveresen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsarának 10 százalékát vagyis 99 frt 60 krajczárt készpénzben, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában foglalt s jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Dárdán a kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1890. évi április hó 23-ik napján.

Fekete Gyula.
kir. albiró.**Bérleti hirdetemény**

Pécs közelében az ország-ut mellett fekvő 100 holdas, tejgazdaságra igen alkalmas birtok teljes felszereléssel azonnal bérbeadandó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

8024. sz.
alisp. 1890.**VERSENYTÁRGYALÁS.**

A sásd-mágocsi törvényhatósági közuton a mocsoládi víz felett levő

hid újra építésének

2945 frt 27 krral előirányzott munkálatai biztosítására a vármegyei közigazgatási bizottság engedélye és jóváhagyásával

a versenytárgyalást folyó évi június 30-án délelőtt 9 órakor hivatalos helyiségembe

ezennel kitézöm és felhívom azokat, kik vállalkozni kívánnak, hogy szabályszerűen felbélyegzett ajánlataikat az ajánlandó árkülönbözletnek %-okban való kifejezése mellett s az ajánlat összegének 5^{0/0}-át kepező óvadékkal felszerelve öt pecséttel zárt borítékban a versenytárgyalás kezdetéig a vármegye aljegyzőjénél nyújtsák be.

A vonatkozó műjavaslatok és feltételek folyó hó 24-től a vármegyei jegyzőségben (I. emelet 8. számú ajtó) közszemlére kitéve a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az elfogadásra alkalmas ajánlat, esetleg ajánlatok óvadéka a vállalat összegének 10 százalékára kiegészítő lesz, a többi óvadékok pedig nyomban vissza lesznek adva.

Pécsen, 1890. június 18. án.

Szily László s. k.,

alispán.

A cs. és kir. kiz. szab.**Herzog Sándor gyárai, Bécs, I., Graben, Bräunerstrasse 6.**

szállítanak elismert legjobb minőségű

Mosógépeket,(Strakosch és Poner
szabadalmazott)**facsarógépeket,**

ruha-mángolókat,

vasalógépeket

sat.

Csatorna-zárakat,

önmozgásu,

legjobb védelem

áradás ellen,

patkányok ellen,

csatorna-bűz ellen.

Meidinger-kályhákat
egyszerű és díszes kiállításban.**szabályozható**
töltő-kályhákat,**Caloriférest,**központi fűteseket,
szellőztető készülékeket.**Eladás jótállás mellett. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.**

Nagy nyerevényesélyek

a legnagyobb biztonság mellett.

Meghívás a budapesti bankkegyesület rész-
vénytársaság által létesített

alkalmi sorsjegy-társaságnál

500 állami és osztr. magyar bélyeggel
ellátott magánsorsjegyekről való részvé-
telre. Nyerevényösszeg 16 milliónál több!
Nagyon kedvező csoportosítás. Kétféle
nyerevényesélyek csak 3 frt havonkénti
befizetés mellett.

Ügynökök kedvező feltételek mel-
lett alkalmaztatnak.

Ajánlatok intézendők a
budapesti bankkegyesület részvénytársasághoz
Budapest, Erzsébet-tér 18. sz.

Daruvár (Szlavonia) ásvány fürdőt,

mely a rómaiak alatt „Phermæ Jasorvensis“ név alatt volt, már ismeretes szép
989 met. magas hegység tövében, kies sétány és parkkal, vasut és távirtda állomással
mint a continens legmelegebb vasas hévforrását; mely különösen női betegségek, vér
és nedvvesztességek, idült idegbetegségek. csúsz és közhvényenél bizonyult kitűnő
hatásának, a t. közönség figyelmébe ajánlja

A Tüköry-féle uradalmok

intézője.

31.
890. Bet. 82.

Hirdetmény.

BAKSA község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság köz-
hírré teszi, hogy az 1886: XXIX. törvénycikkben előirt helyszíni eljárás végett
1890. szeptember hó 1-ső napján a községben megjelenend.

Felhivatnak ennélfogva:

1. mindazok, a kik a községben levő **valamely ingatlanhoz a telek-
jegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak**, hogy a
mennyiben az eljárás bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták
— tulajdonjoguk bekebelezését a fent kített határidőig a telekkönyvi hatósághoz in-
tendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni; vagy az 1886: XXIX. t. cz.
15—18. és az 1889: XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7. §-ai értelmében az átíráásra szüksé-
ges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal az igényököt a bizottság előtt
annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hassa-
nak, hogy az átruházó telekjegyzőkönyvi tulajdonos, illetve ennek örököse vagy
hagyományosa az átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje,
és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert ellen- esetben jogaikat
ezen előnyös uton érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengetés kedvezmé-
nyétől elesnek;

2. mindazon jelzalogos hitelezők és azok, a kiknek javára egyéb nyilvánjogi
jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi
jogok tényleg már megszűntek. ugy szintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlano-
k tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, vagy a törlési
engedély nyilvánítsa végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellen-
esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Pécssett, 1890. június 15-én.

Szerkesztői bizottság:

Fridrich Sándor,

kir. sttkönyvvezető.

Fráter Pál,

kir. trvszéki bíró.

Vasuti-, posta-
és távirtda
állomás.

Pöstyén

Budapestről
3 1/2 óra
Ruttkáról 3
Pozsonyból
2 óra.

iszapfürdő.

Az idény május 1-én nyitott meg.

E hírneves iszapfürdők mindenkor utolérhe-
tetlennék bizonyultak a következő bajoknál:
közhvény, csúsz, rheuma ischiasz, görvénykór,
izületi s eszntlobok, nemi kórok. Gyógymódok
a következők: tükör, kád- és iszapfürdők, mas-
sage a villanyos kurák Elegans s olesó laká-
sok, kiténő konyha, színház, hangverenyek,
könyvtár, bér és társaskoeci minden vonalhoz.
Az árak a legjutányosabbak Prospectusok ki-
vánatra ingyen. A fürdőt egy új hazai vállalat
vette bérebe 30 évre, mely nagy beruházásokkal
törekedni fog azt kényelem szempontjából az
európai fürdők színvonalára emelni.

Felvilágosítást készséggel nyújt a

pöstyén-fürdői főberlet
Pöstyénben.

vagy a

budapesti képviselőség. Uj-uteza 1.

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája és nyomtatványraktára

Pécssett, Széchenyi-tér 12.

Minden e szakmába vágó munkák
**gyorsan, izlésesen és ol-
csón** elkészíttetnek.

Az **újutadó kivetési nyom-
tatványok** raktáron tartatnak.